

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Paulo Samosatensi, & de haeresi ab eo in Antiochia instituta, & de
claris episcopis, qui per ea tempora innotuerunt. Cap. XXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

De Paulo Samosatensi, & de heresi ab eo in Antiochia instituta, & de claris episcopis, qui per ea tempora innotuerunt.

CAP. XXII.

Iam vero post istarum rerum explanationem sequitur ut res nostra ætate gestas quales tandem fuerint, posteritati prodamus. Cum Xystus Romanam ecclesiam undecim annis rexisset, Dionysius gætilis illius, qui fuit episcopus Alexandria, episcopatum Romanum obtinuit. Interea Demetriano Antiochiæ vitam deserente, Paulus ex Samosata episcopatus dignitatem assequitur. Et quoniam iste abiectam & humilem nimis de Christo doctrinam ecclesiasticam habebat opinionem, nempe quod solum communi natura erat cum homine præditus, Dionysius Alexandrinus rogatus est, ut veniret ad Synodum: qui quanquam senectutem simul & imbecillitatem corporis causando præsto esse renuit, per epistolam tamen illos quæ habebat de cõtrouersia sententiam, fecit certiores. Cæteri autem ecclesiarum pastores, alius aliunde, contra istum Paulum tanquam pestem & perniciem gregis Christi, itinere cum celeritate confecto, omnes Antiochiæ in unum cõuenerunt. Inter hos maxime præstare videbantur Firmilianus Cæsareæ Cappadocum episcopus, Gregorius, & Athenodorus fratres, pastores ecclesiarum quæ sunt in Ponto: Helenus præterea, qui Tarsi rexit ecclesiã, & Nicomas, qui Iconii ecclesiæ ministerio functus est. Huc accedit Hymenæus ecclesiæ Hierosolymitanæ episcopus, & Theotecnus, qui Cæsareæ Palestinæ, Hierosolymis finitimæ administrationem obtinuit. Adde his Maximum, qui fratribus Bostræ decore & insigniter præfuit. Ac tametsi alios penè infinitos episcopos una cum presbyteris & diaconis, qui eius rei gratia in urbe supra demonstrata, id temporis coacti erant, vix aut ne vix quidem aliquis poterit enumerare, inter eos tamen hi, quos dixi, facile primas tenuerunt. Omnibus igitur variis temporibus (ut tulit occasio) & sæpe in unum cõuenientibus, in unoquoque congressu orationes habite sunt, & quæstiones positæ, cum à Paulo Samosateno qui peregrinam suam & alienam ab ecclesia doctrinam

adhuc

EVSEBII HISTORIAE

adhuc occultare, & obtegere moliebatur, tum ab illis, qui eius errorem & in Christum blasphemiam pateface-
re, & in apertum proferre omni studio elaborabant. In-
terea temporis Dionysius, cum iam decem & septem an-
nis episcopatum Alexandriae administrasset, duodecimo
anno imperii Galieni, moritur. huic successit Maximus.

*Quoniam pasto Paulus, à quodam Malchione presbytero re-
prehensus, abdicatus sit.*

CAP. XXIII.

GAlienus ubi quindecim annos integros gubernaf-
set, Claudius imperator designatus est. Iste biennio
percurso, Aureliano tradit imperium: Cuius tem-
poribus, Paulus dux & author erroris, qui Antiochiæ
graffabatur, in postremo concilio episcoporum, numero
prope infinitorum, contra eum conuocato, sui erroris &
peregrinæ opinionis perspicue conuictus, & omniū iam
consensu palam condemnatus, ab vniuersa & catholica
ecclesia, quæ sub cælo est, penitus exturbatus fuit. Ex
quibus Malchion in primis, scholæ humanioris litera-
ture, quæ erat Antiochiæ magister, vir cum in aliis dis-
ciplinis disertus, tum in sapientiæ studio eximius, ac pro-
pter singularem fidei in Christum ingenuitatē presby-
terii munere in illa ecclesia donatus, eum velut integu-
mentis dissimulationis euoluens, acriter coarguit. Iste
enim disputationem contra illum instituens (quam id
temporis à scribis celeri manu exceptam, & hucusq; re-
seruatam scimus) hominem animo veteratorio præditū,
& fraude plenum solus præ cæteris relegendi vim habu-
it, & tanquam omnium oculis subiiciendi.

De episcoporum contra Paulum epistola.

CAP. XXIII.

OMnes igitur episcopi & Pastores, qui in concilio
supra commemorato, erant conuocati, vnam com-
muni consensu epistolam ad Dionysium episcopum
Romanum, & ad Maximum Alexandriae ecclesiam pro-
curantem, nominatim conscripserunt: cuius exemplaria
ad om-